

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 444. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959791616.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

217. Fabel. Den store Poet.

En Bever havde ved Poesie erhvervet sig saadant Navn udi Skoven, at han var udi samme Anseelse blant Dyr og Fugle, som Homerus blant Mennesker. Han havde forfattet adskillige Vers, hvilke alle bleve holdne for saadanne Mesterstykker, som ingen kunde eftergiøre, og vare de samme førte udi Pennen af Hyrder, og bleve dag-ligen siungne saavel udi omliggende Landsbyer, som udi Skoven. Han kunde udføre de tørreste Materier udi prægtige Poemata: Hans Stiil var saaledes satt paa Skruer, at ingen uden stor Hoved-Bryden kunde forstaae dem: Men just dette tilveyebragte ham desstørre Admiration hos rette Kiendere af Poesie. Udi at digte Historier, som ikke vare hændede, eller som ikke naturligen kunde hændes, var han saa frugtbar, at ingen græsk eller latinsk Poet derudi er kommen ham nær. Dette foraarsagede, at han gemeenligen blev betegnet med det Navn af den store Digter, og adskillige Æres-Støtter vare af Hyrder for ham oprettede. Det er uvist udi hvilket District i Skoven han var fød. Fire Provincier tvistede derom, ligesom visse Stæder 445 tvistede om Homeri Fødsel, saasom enhver vilde tilegne sig den Ære at have bragt saadan Poet til Verden. Kort at sige: Vor Bever havde erhvervet sig større Anseelse end noget dødeligt Creatur kunde tilønske sig: Men, saasom Ambition ingen Grændser haver, kunde han ikke lade sig nøye med det store Navn, som han havde erhvervet udi Skoven og omliggende Landsbyer. Han vilde, at hans Navn ogsaa skulde være bekjendt udi andre Lande, og, saasom han havde hørt tale om en stor Øe, som laae nogle Miile derfra, lod han sig ved en Struds did henføre over Vandet. Beboerne af samme Øe, som bestode af adskillige slags Dyr, Fugle og Hyrder, vare begavede med god naturlig Forstand. De samme lagde alleene Vind paa nyttige Videnskabe, vare særdeles Elskere af Sandhed, og havde ikke mindste idé om Digte-Konst: Tvertimod, den blant dem, som taledes tydelig og meest forstaaelig var hos dem udi største Ære. Beveren blev af dem strax vel imodtagen: Men, da de hørte hvorudi hans store Qualiteter bestode, nemlig udi at bringe Ordene af deres naturlige Orden, at gjøre Talen mørk og uforstaaelig, at opdigte Historier, som ikke vare hændede, og at kalde Guder og Gudinder til Hielp, naar han vilde lyve, ansaae de ham, som et skadeligt og vanskabt Creatur, som ikke burte tillades at boe paa deres Øe. Ja der fandtes de, hvilke henførte saadant til Raserie og Afsindighed, og derfor besluttede at lade ham binde og fængsle. Dog blev efter de fleeste Stemmer fundet for godt at drive ham ud af Øen, hvilket og blev fuldbyrdet ved samme Struds.

Fabelen lærer, at de Ting, som blant visse Folk holdes for de største Herligheder og Zirater, kand blant andre ansees som Vanheld og de hæsligste Pletter.